

6.

Izvjешće Nikole Pohmajevića 1728. godine

1. Opis izvješća

Izvjешće je pisano na dva preklapljena folija, stavljena u jedan prazan i zajedno prošivena u sveščić. To znači da izvješće ima 4 lista ili 8 stranica i to formata 19,8 x 28,7 cm na ff. 48r-53v. Pogrešno je početak stavljen na kraj, pa izvješće treba čitati od f. 53. Izvjешće je donio kao biskupov opunomoćenik senjski kanonik Anton Cerovac. Nije priložena Pohmajevićeva punomoć za Cerovca, ali imamo molbu Kongregacije Sv. Ocu da prihvati Cerovca kao prokuratora jer je biskup u godinama i slabijeg zdravlja (f. 54r) te da mu podijeli odrješenje što nije sve obavio na vrijeme. Kao razlog kašnjenja spominju se nemiri u narodu ("*tumulti nati fra la plebe e la nobiltà*", f. 56r). Dana 19. lipnja izdana je potvrda za 48. trogodište s odrješenjem (f. 54v, 67r). Prethodno je Cerovac pohodio bazilike apostolskih prvaka: 11. lipnja baziliku Sv. Petra (f. 59r) i idućeg dana baziliku Sv. Pavla (f. 58r).

U Arhivu biskupije Senj (Fasc. I., br. 24, dva folija ili 4 stranice) nalazi se koncept izvješća iz 1726. u kojemu je uglavnom sve što i u Vatikanskom arhivu. Unesene su poslije samo najnužnije ispravke o događajima koji su se zbili između pisanja koncepta i slanja izvješća u Rim.¹³⁴

2. Sadržaj izvješća

Petogodišnji nemiri u Senju i razne obveze spriječili su biskupa da osobno dođe u Rim. Bio je, osim toga, u vizitaciji biskupija izložen prijetnjama svećenika Jakova Bogdanića. Godine i bolest ne dopuštaju mu ni sada da osobno dođe u Rim. Katedralna crkva u Senju ima 12 kanonika, od kojih je jedan župnik. Imaju veoma slabe prihode, što uzimlju kao izliku da ne sudjeluju u koru. Ne ističu se po znanju, ali postoje mogućnosti veće naobrazbe. Oci pavlini od 1725. drže latinsku školu. Budući da ima dosta klera, ne misli više rediti glagoljaše, nitu učenje ako su neprikliadni. U proširenom franjevačkom samostanu sad je 15 redovnika, a pavlina će trebati do 12, zbog škole koju drže.

Zidovi lađe i strop katedrale do temelja su srušeni i 1717. podignuti novi, a glavni oltar napravljen je 1706. godine. Crkva ima pet oltara, a na groblju su izvan crkve tri kapele. U gradu su još četiri kapele, a izvan grada ih je nedavno iz ruševina podignuto

¹³⁴ Na kraju izvješća piše: *Copia informationis a pia memoriae Episcopo Nicolao Pohmaevich data ad Sacram Sedem, N. 53.* Malo niže, ali izokrenuto napisano je: *Status Dioecesis submissus ad limina Apostolorum ab Illismo Epipo Nicolao Pohmaevich anno circiter 1726.* Jedno i drugo dopisano je poslije, jer je očito da je sam Pohmajević unosio ispravke u koncept. Budući da na konceptu nema zadnje rečenice, u kojoj je i datum, onaj tko je dopisao te rečenice nije znao da je izvješće datirano 19. svibnja 1728. godine. Tako bi i koncept mogao biti mlađi od 1726. godine.

još pet, među kojima jedna Blažene Djevice Marije, prije jako tijesna a sada proširena, kod koje je bratovština Svete krunice. Sagrađena je i Kalvarija.

Katedralna crkva ima 12 srebrnih svjećnjaka, novu pokaznicu s anđelima, dvije glave s relikvijama i druge vrijednosti.

Od starine pored katedralne postoje u biskupiji još četiri župe, gdje su crkve podignute iz ruševina, a u novije vrijeme podignuta je i peta.

U Lici je 10 župa. Shizmatičkih je i više i na boljoj su zemlji. Župnici uz podršku civilnih vlasti uskraćuju katedralikum i milostinju za sveta mjesta u Jeruzalemu. Biskup je obnovio biskupski dvor. Osnovao je fundaciju za jednog studenta u Grazu, a jedno mjesto u Loretskom zavodu biskupija dijeli s Rabom. U zagrebačkom sjemeništu od prije nekoliko godina uzdržavaju se dva bogoslova.

Modruška biskupija isto je što i Krbavska, što je dokazao biskup Brajković, ali tek je Pohmajević 1723. uspio izboriti odobrenje da vizitira Liku. Kaptol je raspršen na više zbornih kaptola, svaki sa svojim kanoničkim zborom: šest je kanonika u Novom, sedam u Bribiru, šest u Grižanama, tri u Belgradu, tri u Driveniku, tri u Hreljinu, devet u Bakru, sedam u Grobniku. U tim mjestima župe su povezane s mjesnim zbornim kaptolom. Osim tih, postoje još ove župe: Ledenice, Kotor, Trsat, Fužine, Gerovo, Delnice, Čabar, Brod, Moravice, Lukovdol, Lešće, Tounj, Ogulin, Oštarije, Modruš i Slunj. Te župe imaju svoje župne stanove, a u onima gdje su zborni kaptoli, župnik stanuje u privatnoj kući. Većina ih služi misu i moli brevijar glagoljskim ili jeronimskim slovima.

Kongregacija je odgovorila na izvješće 11. rujna 1728. godine. Osim pohvala na račun biskupova djelovanja, Kongregacija se čudi da senjski kanonici ne mole svaki dan časoslov u koru. Treba ih opomenuti i ako ne bude koristilo, kazniti ih prema tridentinskim odredbama. Ukoliko kanonici misle da imaju pravo ne moliti u koru, neka to obrazlože Kongregaciji.

3. Izvješće (f. 48r)

Beatissime Pater!

Sacra Sedes Apostolica.

Plures jam labuntur anni, quod mytra episcopali me immeritum eadem Sacra Sedes Apostolica dignata sit insignire; hinc personale homagium praestare obligatus remansi, sacra videlicet limina Principum Apostolorum visitare, ac pedes Sanctitatis Vestrae deosculari. Verum impeditus confusionibus Segnien-sibus quinquennio durantibus, quando nec pedem ex habitatione efferre praesumpsi; dum si tumultuantes, ob quos excitatae fuerunt confusiones, trucidare potuissent. Sane ego vix aut difficulter illaesus permansissem. Post quod ad diaetam in Hungariam Posonium comparere fractus ac senio confectus. Dein expectabam ut secundam visitationem mearum dioecesum faciam; sed ob perditum illum sacerdotem banditum ab excelsis dicasteriis Jacobum Bog-

danics,¹³⁵ de quo uberius ad illius porrecta Sacrae Congregationi.¹³⁶ Ille enim totam suam ruinam non vitae suae et moribus, sed mihi episcopo imputat, et ideo mihi minatus; cujus insidias declinans, ulterius meam obligationem differre non valui, quam primo 1727 anno tandem peregi.¹³⁷

Quoniam vero ob jam attactam senectutem annorum 65, et ingentem rupturam defectum, ut ipse delegatus exponere potest, et ferunt attestationes sub *H*,¹³⁸ personaliter obligationi meae satisfacere non valeo; unde pro informatione Sacrae Sedis Apostolicae similiter expono.

Ecclesiam Cathedralem Segniensem constare duodecim canonicis, ex quibus quatuor dignitates nempe: archidiaconatus, praepositus, archipresbyter (f. 48v) et primicerius. Parochus locum juxta senium sui canonicatus occupat; hi vivunt ex mortuoriis legatis sat jam copiosis, ut vix aliqua suscipere valeant. Totum capitulum habet locum seu stipendium unius militis, menstruatim videlicet 23 libras Venetas, quarum 8 percipiunt in pano, 8 in tritico, et 8 dumtaxat in pecunia.¹³⁹ Ex decimis quid exiguum habent, vix 50 florenos Rhenenses, ut ego, quia copiosiores et meliores terras occupant schismatici, et suis sacerdotibus quid certi pendunt, quamvis et nostri catholici dicant se dare nobis vigesimam, at dant ut volunt.

Canonici hi duodecim administrant divina, et chorum tenent a 50 circiter annis, sed constanter pauci comparent, agentes se non habere obligationem et foundationem pro choro, licet eorum universae obventiones certis et incertis se extendant ad circiter 150, vel 200 florenorum Rhenensium, imo raro omnes etiam ad sacra cantata aut processiones votivas, qua illis solvuntur comparent, eo quod jam hi, jam alii se absentant. Ex his utinam legaliter sint tres studiosi rhetores, quorum unicus etiam glagolita, qui constantissime chorum frequentat. Sperandum tamen plures studiosos cum tempore futuros et

¹³⁵ Godine 1721. nastala je buna u Senju u povodu najave dolaska njemačkih vojnika. Puk je smatrao obitelj Vukasovića krivcem za gaženje senjskih pravica, jer su mnogi članovi te obitelji bili u carskim službama. Na palaču Vukasovića kraj katedrale pucalo se iz topova. Ispaljeno je nekoliko hitaca i u biskupsku kuriju. Zauzimanjem Pohmajevića Vukasovići su prebačeni u gradski kaštel. Pronio se glas da pop Bogdanić dolazi u grad da oslobodi Vukasoviće s tri stotine Krivopučana i Ledeničana (Sladović, str. 368). O Bogdaniću nemamo više podataka. Jamačno je tu riječ o Jakovu Bogdaniću na kojega se tuži biskup. Došao je pod udar suda, pa je za to okrivljavao Pohmajevića.

¹³⁶ Taj se prilog ne nalazi u spisima.

¹³⁷ Pohmajevićeva prva i druga vizitacija sačuvane su u cijelosti. Nalaze se u Hrvatskom državnom arhivu, *Protokoli*, br. 15, ff. 27v-92v. Drugu vizitaciju završio je 27. rujna 1727. u Karlobagu.

¹³⁸ Nema priloga. Očito je da je Pohmajević uz izvješće poslao više priloga, ali se nijedan ne nalazi zajedno s izvješćem. Vjerojatno su razasrani na različita nadležstva, a poslije su ondje i ostali. Iz koncepata tih priloga, koji se nalaze u BAS (fasc. I., br. 25) očito je da su se prilozima odnosili najviše na uspostavu zbora prebendara u senjskoj katedrali, čemu su se protivili postojeći kanonici.

¹³⁹ Zbroj bi bio 24, a ne 23 kako Pohmajević kaže.

theologos, quia plures studere coeperunt, cum etiam Latinae scholae ad meam instantiam apud Augustissimum Imperatorem sint ressolutae et incoeptae ab anno 1725 doceri per patres Eremitarum Sancti Pauli; hinc concionatores et catechistae expectandi, cum glagolitae pro cathedra non sint apti. Sacerdotes (f. 49r) simplices sunt plures sine ullo beneficio, nisi quod plures habent certas obligationes celebrandi pro eleemosiinis, seu ut vocant offertis. Cum tamen quinquagesimo ab hinc anno canonici fuerint dumtaxat sex, ad summum septem, clerici pauci juniores sine beneficio, presbyteri adhuc pauciores. Nunc vero juniores longe plures canonicis, clerici pauci quia glagolitas non habeo animum amplius ordinandi, neque studiosos ineptos ob multitudinem cleri, et quia in charta titulum mensae pro ordinibus episcopo adferunt plerique, maxime quibus extranei dant titulum mensae; ideo misere et cum rubore statum ecclesiasticum gerunt.

Monasteria sunt duo, unum nempe Franciscanorum strictioris observantiae, quorum olim solebant esse tres, aut ad summum 4, nunc autem sunt ad 15 et ultra, cum sit dilatatum monasterium. Alterum est Paulinorum, quod olim tria habebat cubicula, et monachos ordinarie duos, raro tres, nunc sunt ultra 7, futuri ultra 12 ob magistros providendos docturos ad rhetoricam inclusive, qui habituri 400 florenorum Rhenensium annuè (!) pro sua sustentatione ex Caesaris bursa; et tamen omnes istae ecclesiasticae personae sat comode vivunt, sustentantur et vestiuntur; miror qualiter, nisi Dei providentia et eorum industria.

Cathedralis ecclesia navis toto cum fornice funditus dejecta, et anno 1717 aedificata sine fornice ad normam modernam. Altare majus factum anno 1706., tunc et sanctuarium sat bene dilatatum ut comode cancelli 12 pro canonicorum cum episcopali cathedra ibidem maneant et sufficiens locus pro (f. 49v) pontificando, quod prius erat angustissimum. Capellas habet duas cum altari uno, est praeterea cathedra concionatoris. Altaria alia sunt quinque. Capellae in caemeterio extra ecclesiam sunt tres¹⁴⁰, in civitate quinque¹⁴¹; extra civitatem non pridem a ruderibus errectae quatuor¹⁴²; quinta devotissima Beatae Virginis Mariae¹⁴³, quae olim erat angustissima, nunc possent eam aliquot religiosi administrare, tantum pro illis habitatio aedificaretur, quod sperandum est, quia elemosynis fermè sustentari possent et aliquantulum pro sustentatione provideretur. Hic confraternitas est animarum purgatorii, cujus curam habens, sacra quotidie pro iisdem providet, partim elemosynis, partim contributione sua.

¹⁴⁰ Sv. Ane, Sv. Jurja i vjerojatno Nevine Dječice.

¹⁴¹ Sv. Ivana Krstitelja, Sv. Marije Magdalene, Sv. Roka, Sv. Duha i Pohodenja Marijina s druge strane katedrale.

¹⁴² Vjerojatno Sv. Vida, Sv. Martina, Sv. Antona Padovanskog i Sv. Ambroza.

¹⁴³ Crkva Sv. Marije od Arta.

Mons Calvariae est primo aedificatus ut fieri potuit ex florenorum Rhenensium 240 a quadam pia persona¹⁴⁴ datis et ab altera sex aureis.

Ecclesia cathedralis respective ad tempus supra expressum supelectile est utcumque provisa: candelabra habet 12 argentea, et lampades coram altari maiori tres, monstrantiam recentissime emptam honestissimam cum angelis ad latus candelabrula (!) gestantibus argenteis, constat ad florenos Rhenenses 830.¹⁴⁵ Duo capita argentea cum reliquiis, ampulas duas et scutellam pro colligenda eleemosiina dum primitians eam percipit stans ante altare; aliquot calices veteres cum patenis, praeter alios quos habent multi canonici proprios, ita etiam albas quilibet simplex etiam sacerdos habet proprias.

Ab antiquo praeter cathedralem episcopus Segniensis habet parochias quatuor¹⁴⁶ cum alias (fol 50r) occupent schismatici: in duabus sunt aucti administratores tres, quia incolae sunt dispersi, in quibus uti etiam in tertia omnes ferme capellae ex ruderibus sunt extractae et aedificatae pro paupertate horum hominum et capacitate fructuum, quos capiunt ex his petris et lapideo situ. Quinta erecta est parochia; quas omnes libere conferebat quintus a me episcopus, nunc plane ab augustissima Caesaris aula hae miserae parochiae conferuntur, quia duae habent etiam stipendium militare de quo supra, quod jus illis praedecessor meus resignavit, ut ille dicebat, ob meliorem harmoniam cum excelsis dycasteriis; illi vero se extenderunt etiam ad alias, et nisi episcopus dissimulet, illico ad temporalia suspendenda convolant.

Lichae et Corbaviae cum summa difficultate evici ordinariatum jure postliminii, sed prohibent recognitionem episcopalem, seu cathedraticum uti dant aliae parochiae, quia hic clerus recurrit ad officiales hujates, hi ad dycasteria, quae statim ad prohibitionem;¹⁴⁷ ubi videlicet in Licha et Corbavia catholicae ecclesiae ut parochiae sunt 10. Schismaticae plures et meliori terra gaudent.

Iam quatuor annis Segniae ellemosynam collegi pro illis sacris locis Jerosolimaie, et transmisi; Segniae aliquid est collectum, ex aliis parochiis, etiam Modrussiensis seu Corbaviensis episcopatus valde parvum, in Licha et Corbavia

¹⁴⁴ Zbog loših posljedica senjske patricijske bune, Pohmajević je pozvao misionare. Propovijedali su isusovci o. Bernard Zuzorić i Senjanin o. Ivan Jakobović. Jedan građanin, potaknut riječima misionara, dao je napraviti 1725. Kalvariju (Pavao TIJAN, Senj, *Hrvatski kulturni spomenici*, I., Zagreb, 1940, str. 71).

¹⁴⁵ Dne 13. veljače 1726. ostavlja Ivka, udova pok. Miloša Radića, novac "da se ima činiti načiniti jedna lipa podpunoma i vridna muštranca" (Sladović, 343).

¹⁴⁶ Bedeković ih nabraja sedam: Sv. Juraj, Jablanac, Kosinj, Otočac, Brlog, Brinje i Krmpote. Pohmajevićev nasljednik navodi čak devet: uz spomenute tu je još Kuterevo i Kosinj podijeljen na dvije župe: Donji i Gornji. Nova je, svakako, Kuterevo. To bi bila ta peta. Nije jasno zašto biskup bilježi samo pet.

¹⁴⁷ Vidi o tome u sklopu Pohmajevićeva životopisa.

nihil, licet aliqui inde laici mihi dixerunt, parochos nec mentionem de hac elemosyna fecisse, sed sicut episcopo renituntur, ita et huic sacro operi. Caeteri vero, quando est dandum, tacent.

(f. 50v) *Ressidentia episcopalis in pessimo statu fuit ante meam assumptionem, et nisi intrassem sed exterus: tectum ruisset et consequenter ad inaptitudinen inhabitandi devenisset, quia praedecessores non ressidebant, aut pauco tempore fruebantur episcopatu. Omnes quidem mirantur quantas expensas faciam, dicentes: nullus praedecessorum tantum fabricavit. Feci unam fundationem Graecii florenorum Rhenensium 1.500 pro uno studioso ibidem sustentando¹⁴⁸, et sic semper cathedralis Segniensis habebit ad minius unum qui poterit aliquid facere; pro altero habet Laureti alternativam cum Arbensi, quo jure ante 50 annos vix utebantur. Zagrabiae ab aliquot annis sustentantur duo scholares in seminario. Et haec circa Segniensem dioecesium, in qua, uti et in Modrussiensi valde augetur populus, qui in campis, dumetis et terris minime cinctis habitant, audaciores Turcis, qui nobis sunt confiniarii, in locis muris circumdatis dumtaxat habitantes.*

Dioecesis Modrussiensis seu Corbaviensis ab institutione sua; quia ruinata et accepta Licha et Corbavia a Turca, transtulerat se episcopus Corbaviensis Modrussam; ideo nunc Modrussiensis appellatus seu Corbaviensis, quia quartus episcopus a me, videlicet Martinus Brajkovich, litigando cum uno canonico Zagrabiensi Stephano Dojchich, qui ab Augustissima Aula nominatus erat Corbaviensis, volebat ad hunc titulum consecrari; contestata lite, ostendit non dari distinctum Episcopatum Corbaviensem a Modrussiensi ideo in sententia positum: Modrussiensis seu Corbaviensis¹⁴⁹, et ab eo tempore (f. 51r) fit exeditio episcopo Segniensi et Modrussiensi seu Corbaviensi Ecclesiarum canonice unitarum. Attamen ordinariatus et libertas in Licha et Corbavia negabatur episcopo Segniensi per dycasteria, donec ego anno 1723. coram iisdem dycasteriis demonstravi me esse ordinarium, ita ut agnitus sum, sed cum hac limitatione: ne videlicet jura episcopalia inde exigam. Pastor sine ulla sustentationis particula, labor sine mercede. Sit donec alia tempora illucescant.

Dioecesis inquam Modrussiensis seu Corbaviensis habet capitulum dispersum: Novi videlicet, ubi canonici sex, habent porciones septem cum media, quia parochus habet duplicem, sacrista mediam; et sic intelligendum de sequentibus.

¹⁴⁸ Tekst te fundacije upisao je Pohmajević svojom rukom u knjigu: *Registrum totius proventus episcopatus Segniensis et Modrussiensis*, str. 154-163 (R 3).

¹⁴⁹ Farlati, IV., 150-151; Sladović, 42-44.

Bribirii, canonici septem, portiones octo et media. Grisane, canonici sex, portiones septem et media. Belgradi canonici tres, portiones quatuor et media. Drevenicii canonici tres, portiones quatuor et media. Hrelinii, canonici tres, portiones quatuor et media. Buccari, canonici novem, portiones undecim. Grobnicii canonici septem, portiones novem, quia hic est etiam organista: et in qualibet hac collegiata parochus est caput, hinc duplicem habet portionem.

Parochias distinctas a capitulo habet sequentes: Ledenicensem, Cotorensem, Tersactensem, Fusinensem, Gerovensem, Delnicensem, Chabrensem, Brodensem, Moravicensem, Lukovdolensem, Leschensem, Tovuniensem, Ogulinensem, Ostariensem, Modrussiensem et Sluniensem. Harum parochiarum ecclesiae habent supelectilem utcumque, uti etiam (f. 51v) domus parochiales; canonicales vero ullae sunt sed in propriis, aut aviticis habitant, ubi etiam sunt plures ex clero sine ullo beneficio. Maior pars glagolitarum seu Hieronymiano caractere utentes in breviario et missa. Studiosi pauci, et hi rari philosophi et moralistae, rarissimi thaeologi. Et haec demississima filialique reverentia Sanctitati Vestrae exponere obligabar cui, pro me, et concredito mihi grege, ubertatem sanctissimae benedictionis supplicando, flexo poplite mansi. Segniae die 19 mensis Maji Anno Domini 1728.

Sanctitatis Vestrae
capellanorum infimus servus
Episcopus Segniensis et Modrussiensis seu Corbaviensis
Nicolaus Pohmaievich mp.

4. Odgovor Kongregacije

Libri visitationum SS. LL. Nr. 23, ff. 263v-264v.

(f. 263v) Die 11. Septembri 1728.

Reverendissimo Domino Nicolao epo Segniensi et Modrussiensi in Croatia

Quinques ab Amplitudine tua fructus elicitor ex agro Dominico, tibi tradito ad exercendum, augetur pretio, quod e sterili difficilique solo educendus est; ex itaque norma Sacrae haec Congregatio Tridentinarum sanctionum custos pluris fecit id omne, quod sibi solertia vigilantiaque tua collectum exhibuisti. Foris quippe domique non parum divexaris, ne aliquod amplius diligenti licet cultura extradere liceat. Manet saltem (quod omnium caput est) in grege tuo pura fides, resque sacra non indecore tractatur. Virent proinde in animis virtutum semina, quae tandem, te culturam adhibente, frugem datura, sperandum est. Et sane, ut isthuc pervenias nullum non studium confers. Praecipuum surgebat malum ex inculto clero; occuristi, fundo tuo liberalitate con-

stituto, unde unus in sacrum ordinem cooptandus Graecii ecclesiasticis literis imbuatur; impetrata quoque altera Seniae cathedra politioribus disciplinis edocendis. Magnam hinc utique ab hac Sacra Congregatione laudem commeruisti. Negligenter civibus divina mysteria tradebantur (f. 264r) excitasti parochorum industriam. Inclinabant mores temporum iniquitate; omni viae remedio eos erigere, rectosque statuere anniteris. Maioris quoque templi decori perspexisti, illo in ampliorem formam restituto. Episcopales aedes vix non ab interitu vindicasti. Sic denique te gessisti, ut labori non peperceris; vigilantia ubique eluceat; et si non penitus uberi segete luxuriat ager eius, non cultoris vitium apparet esse. Contende igitur susceptum bene administrandi pastoralis muneris iter, et quicquid adhuc fructus percepisti, non sit meta laboris sed illicium.

Satis mirari nequit Sacra Congregatio, cur canonici Cathedralis collegii choro non intersint, sui que muneris negligentibus adeo sint, simulque non tenues proventus nihilo secius percipiunt. Non ignoras, quin in contumaces poenarum decreverit Tridentina synodus sess. 24. cap. 12 de refor. Eas ipsas indicito, et si ab huiusmodi negligentia non cessent, infligito. Si aliqua ratione id onus declinare non posse censent, hanc Sacrae huic Congregationi manifestum reddant, ubi, si tanti sit, expendetur. Tempus iisdem praescripto, intra quod eandem Sacram (f. 264v) Congregationem adire debeant. Haec eius nomine ad tuas literas. De me¹⁵⁰ sic tibi persuadeas velim, nihil fore, quod tuae bono Ecclesiae conducat, in quo non (!) me libenter exerceam.

7.

Izvjješće Ivana Antuna Benzonija 1741. godine

1. Opis izvješća¹⁵¹

Izvjješće se nalazi u kutiji 734, ff. 72r-91v; f. 72v i 90r-91v prazno je. Napisano je na 10 preklopljenih folija, što znači na 20 listova ili 40 stranica. Pisano je na obje strane lijepim i čitkim rukopisom. Rukopis je, čini se, pisan rukom senjskog kanonika

¹⁵⁰ Prefekt Kongregacije kardinal Curzio Origo.

¹⁵¹ U Biskupskom arhivu u Senju nalazi se jedan primjerak izvješća pisan istom rukom kao i primjerak u Vatikanskom arhivu (fasc. I., br. 37). Uza nj priložen je i prijepis iz Vatikanskog arhiva, koji je na molbu biskupa Jurja Posilovića napravio u Rimu 1892. dr. Ivan Črnčić. Črnčić je prepisao za Posilovića i neke druge relacije. Jedan prijepis nalazi se i u Propagandinom arhivu u Rimu u S. C. *Dalmazia*, vol. 9, ff. 39r-56v. Taj primjerak pisan je mnogo sitnijim slovima, ali je jasan i čitljiv. Nedostaje samo tekst koji se u originalu nalazi na ff. 80r-81r.